

Bemærkninger til lovforslaget.

Flyvehavre er en eet-årig ukrudtsplante, der under gunstige forhold kan modne ca. 800 frø. Modningen sker, før de normale kornarter er høst-tjenlige, og frøets spireevne bevares i en årrække. Frøet kan i visse tilfælde passere husdyrs fordøjelseskanal uden at tabe evnen til spiring. Disse forhold, sammenholdt med at der endnu ikke er fundet praktisk anvendelige kemiske bekæmpelsesmidler, gør flyvehavren til en frygtet ukrudtsplante. Den har i de senere år fået en uhyggelig stor udbredelse og bevirker stor skade for landbrugsproduktionen.

Der har allerede i nogen tid fra landbrugsorganisationernes side og fra statens forsøgsvirksomheder m. fl. været iværksat et oplysnings- og propagandearbejde for at udbrede kendskabet til flyvehavren og dens spredningsveje samt til egnede midler til at få rensede befængte marker, men bl. a. under hensyn til at der med importeret foderkorn skete en yderligere spredning af ukrudtet, indgik til landbrugsministeriet en række henvendelser om lovbestemmelser sigtende til at hindre yderligere spredning af flyvehavre her i landet og især til at søge ukrudtet udryddet.

Et i den anledning nedsat udvalg med repræsentanter fra landbrugsorganisationerne og korn- og foderstofbranchens handelsorganisationer samt forskellige statsinstitutioner har i sin betænkning anset det for påkrævet, at der træffes foranstaltninger til bekæmpelse af flyvehavre, og nærværende lovforslag svarer i det væsentlige til et af udvalget indstillet lovforslag.

Om dette forslag var der enighed i udvalget, og de interesserede organisationer har tiltrådt det, dog at det fra handelens side er udtalt, at bekæmpelse af flyvehavren formentlig bedst sker ved en oplysnings- og propagandakampagne støttet af landboforeninger og planteavlskonulerter, og at lovforslagets bestemmelser om lugning, formaling og anvendelse af såsæd burde være mere vidtgående, men handelen vil dog ikke modsætte sig forslaget i den foreliggende skikkelse.

Lovforslagets bestemmelser sigter i første række på at hindre yderligere spredning af flyvehavre, dels mellem naboejendomme ved vinddrift, dels med indkøbt såsæd og foderkorn m. m., men indirekte indebærer bestemmelserne en opfordring til ejere af allerede befængte jorder til at påbegynde eller intensivere en bekæmpelse af ukrudtet.

Med hensyn til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Udryddelse af flyvehavre på befængte jorder er en vanskelig og langvarig proces. Bestemmelserne tilsigter bl. a. at værne den landmand, der eventuelt gennem et bekosteligt arbejde søger at få sine jorder fri for flyvehavre, mod at få flyvehavre fra omliggende jorder. Bestemmelserne skønnes at være til støtte for de bestræbelser, som landboforeningerne m. fl. udfolder for at få et bekæmpelsesarbejde i gang i egne, hvor flyvehavren er stærkt udbredt. Der var i det nedsatte udvalg en del diskussion om bredden af det bælte, hvori lugning skulle ske, og man standsede ved de 15 m. Dette skulle være tilstrækkeligt til at hindre spredning til naboejendommen og samtidig være overkommeligt alle steder.

Til § 2.

Bestemmelsen i stk. 1 får, jfr. § 4, især betydning for foderkorn og skal sammenholdes med bestemmelserne i § 3 om de handlenes pligt til formaling af flyvehavrebefængt foderkorn.

I konsekvens af bestemmelsen om oplysningspligt ved afhændelse af korn eller halm fra en ejendom med flyvehavre foreslås også oplysningspligt, når selve ejendommen sælges eller bortforpægtes.

Til § 3.

Det har i fornævnte udvalg været drøftet at foreslå forbud mod import af foderkorn med indhold af flyvehavre, men der har i udvalget været enighed om, at et sådant forbud i realiteten ville betyde et fuldstændigt importforbud for foderkorn, idet der i den internationale kornhandel ikke er praktisk mulighed for at opnå garanti for, at et parti korn er fri for flyvehavre.

Da en frærensning af flyvehavrekærner i såvel importeret som dansk foderkorn ikke er praktisk mulig, er formaling i øjeblikket den eneste måde, hvorpå man kan uskadeliggøre flyvehavre i foderkorn. På basis af formalingsforsøg foretaget af statens redskabsprøver anses en formaling på småkværne i almindelighed ikke tilstrækkelig til at hindre spredningsrisiko. Selvom formaling på slaglemøller (hammermøller) må foretrækkes, kan der endnu ikke stilles krav herom under hensyn til, at slaglemøllernes kapacitet ikke er tilstrækkelig, men ved en formalingsgrad som anført, der kan opnås